

Vi er alle medvandrere

Safia Abdi Haase kom sammen med sine døtre som flyktning til Norge i 1992. De kom fra Somalia, via et opphold i Kenya, og endte i Harstad.

Safia Abdi Haase spiller afrikansk tromme, synger på norsk og somalisk, snakker harstaddialekt blant annet, savner Afrika, bor i Norge - og vil ikke flytte noe annet sted. Hun liker ikke å bli kalt innvandrere, hun har vandret ferdig - og er gjerne medvandrer sammen med alle i hele verden.

Safia Abdi Haase fremstår som svært fleksibel, samtidig som hun står fast på sitt, og hun har sannelig laget vei i den norske vellinga både for seg og sine.

På landsmøtet gikk hun tilbake i tid og fortalte om hvordan møtet med Norge hadde artet seg, og hvor ulikt ting kan oppfattes når en kommer fra ulik kulturell bakgrunn. Fiskepudding er rare greier for en som ikke har sett det før. For ikke å snakke om dette med at folk ruller røyk. Hva slags land er dette? Sitter folk helt åpenlyst og røyker hasj. Er det lov?

Og første gang hun var hos tannlegen med en av døtrene som hadde tannverk, var hun svært skuffet over at tannlegen ikke ville trekke tannen, slik hun var vant til. Men tannlegen sto på sitt og skulle absolutt reparere og redde tannen. Det skjønte hun ikke vit-sen med. Den gangen. Dårlig tannlege, tenkte hun.

- Integrering er ikke bare, bare. Det svir i sjelen. Skjønt endring gir også glede, sa Haase, som ikke liker å bli kalt innvandrere.

- Jeg har vandret ferdig. Jeg skal være her. Er vi ikke alle vandrere på en og samme klode? Kan vi ikke kalle oss medvandrere? Det liker jeg.

Først lærte hun seg norsk. Så tok hun grunnskolen, før videregående og etter hvert sykepleierutdanning. Hun

er en ivrig forkjemper mot kjønnslemlestelse. Men ikke kom dit og si at hun er ødelagt.

- Folkens, jeg er ikke ødelagt. Jeg er skadet. Men jeg lever fint med det. Og jeg synes den gamle skikken er helt avleggs, og å sammenligne med kyskhetsbeltet, som man heldigvis har sluttet med for lenge siden andre steder i verden.

Det er vanskelig å konkurrere med fag og klinikk på tannlegenes landsmøte. Men her gikk man glipp av noe, synes jeg, hvis man er interessert i livet utenom klinikken, og ikke var der. Det er mye å lære av medvandrere som ikke er tannleger også. Og her var det en som har tatt mye til seg, og som har valgt å snu potensielle nederlag til seier. Formidlet på norsk, inkludert egen poesi og med afrikansk tromme, pluss både somalisk og norsk sang.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

I fulltekst kl. 0000 på utgivelsesdato
www.tannlegetidende.no